

Για την συμβίωση των νέων ζευγαριών

/ Επικαιρότητα

Πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Θερμός

-Πόσο εύκολα οι νέοι του σήμερα, καταλήγουν στην συμβίωση και για ποιούς λόγους τα πράγματα τροχιοδρομούνται προς αυτή την κατεύθυνση;

-Η συμβίωση λαμβάνει ευρύτερες διαστάσεις στην εποχή μας για μία σειρά από λόγους. Κατ' αρχήν, υφίσταται σε πολλούς μια δυσπιστία προς τον γάμο και μια ανασφάλεια ως προς το να τον αποφασίσουν. Κακές εμπειρίες από τον γάμο των γονέων τους λειτουργούν ως αρνητικά πρότυπα για τους νέους, οι οποίοι φοβούνται ότι με τον γάμο θα ατονήσει ο έρωτας και τελικά θα πληγωθούν και αυτοί και τα παιδιά. Δεν θα είναι υπερβολή να ισχυρισθούμε ότι για αρκετούς νέους έρωτας και γάμος αποτελούν εχθρούς που δεν μπορούν να συνυπάρξουν.

Εξάλλου σε αρκετούς από την νέα γενιά παρατηρεί κανείς και μια απροθυμία να δεσμευθούν μέσα από τον θεσμό του γάμου. Νομίζω ότι αυτό αποτελεί γέννημα μιας εγωκεντρικής κουλτούρας η οποία αποθαρρύνει την δέσμευση (*commitment*) και απολαμβάνει επιλεκτικά μόνο τα θεωρούμενα ως καλά της συμβίωσης. Όταν κάποιος μεγαλώνει μέσα σε ένα πολιτισμικό κλίμα που σπεύδει να ικανοποιήσει κάθε επιθυμία του και προσπαθεί με την διαφήμιση να τον πείσει ότι δικαιούται ό,τι θέλει, τότε η δέσμευση είναι πιθανό να βιώνεται ως ασφυκτική.

Σε αυτά τα αιτία χρειάζεται να προσθέσουμε και την οικονομική ανασφάλεια η οποία οδηγεί σε καθυστέρηση του γάμου. Αυτά όλα συντελούν και σε άλλα κοινωνικά δεινά, όπως την αύξηση των εκτρώσεων (*αφού μειώνονται οι πιθανότητες να κρατηθεί το παιδί στην συμβίωση*) και την επιδείνωση του δημογραφικού προβλήματος (*αφού καθυστέρηση του γάμου τελικά αποφέρει λιγότερα παιδιά*).

-Πώς μπορεί να επηρεάσει τον ψυχικό κόσμο ενός νέου μια «ανεπιτυχής» συμβίωση;

-Μια ανεπιτυχής συμβίωση (δηλαδή μια συμβίωση που τελικά διαλύεται και δεν οδηγεί σε γάμο) ενδέχεται να αποθαρρύνει ακόμη περισσότερο τον γάμο. Επίσης παρατηρούμε περισσότερες ψυχολογικές επιπτώσεις και απογοητεύσεις σε σύγκριση με την αποτυχία εντός γάμου. Ο νέος έτσι παραπαίει ανάμεσα στην εκδοχή των μεγαλύτερων, που τον πνίγει, και στην δική του λύση που τον αφήνει ακάλυπτο. Τελικά καταλήγει η παραμονή στην συμβίωση να αποτελεί βόλεμα ίσης βαρύτητας με εκείνο που ο νέος θέλησε να αποφύγει στο γάμο.

Δεν είναι ασήμαντη λεπτομέρεια η κοινή δημόσια δέσμευση του ζευγαριού, όπως

εκφράζεται με τον γάμο. Δεν αποτελεί απλό τύπο. Βοήθα τους νέους να αντιληφθούν την σημασία της αποφάσεώς τους, ώστε να μην παίζουν με τα πολύτιμα της ζωής. Η συμβίωση μαρτυρεί μια αμφίθυμη έως παιγνιώδη διάθεση και έτσι ενδέχεται να καθυστερήσει την ωρίμανση του νέου.

Ψυχολογικά μπορώ να καταλάβω γιατί κάποιοι νέοι προτιμούν να παραμείνουν στην παιγνιώδη διάσταση και όχι στην σοβαρή πλευρά της σχέσης. Ο τρόπος με τον οποίο οι προηγούμενες γενιές βιώσαμε τον γάμο δεν αποτελεί διαφήμισή του! Ενδεχομένως να υπερτονίσαμε τις υποχρεώσεις και τα καθήκοντα αφαιρώντας την χαρά. Πρέπει, νομίζω, να αποτελέσει αντικείμενο βαθειάς αυτοκριτικής της γενιάς μας το γεγονός ότι έχουμε γάμους σταθερούς μεν, αλλά χωρίς χαρά. Θεωρήσαμε ότι αρκεί η σταθερότητα (το να μη χωρίσουμε) για να είναι ένας γάμος επιτυχημένος. Και οι νέοι μας το διαψεύδουν αυτό και επισημαίνουν το λάθος μας εφευρίσκοντας την συμβίωση. Κάθε κοινωνικό πρόβλημα αποτελεί σύμπτωμα που μας υποδεικνύει την ανάγκη να κάνουμε διάγνωση της αρρώστιας. Και εδώ νομίζω πως η αρρώστια έγκειται στον γάμο όπως λειτουργεί σήμερα ακόμη και μεταξύ πολλών πιστών. Δεν έχει πνοή και ομορφιά. Οι νέοι διαμαρτύρονται και αντιστέκονται σε αυτό με την συμβίωση, ελπίζοντας να διασώσουν τον έρωτα, αλλά μπλέκουν χειρότερα.

-Η συμβίωση αποτελεί εχέγγυο για ένα πετυχημένο γάμο;

-Αν συνέβαινε αυτό, θα έπρεπε να είχαμε λιγότερα διαζύγια στις περιπτώσεις που προηγήθηκε συμβίωση, θα άξιζε να γίνει έρευνα επ' αυτού, αλλά νομίζω πως η κοινή εντύπωση όλων μας είναι ότι αυτό δεν αληθεύει.

Εχέγγυο για πετυχημένο γάμο αποτελούν: α) η ωριμότητα των δύο προσωπικοτήτων, β) η διάθεση να αγωνισθούν για υπερνίκηση των δυσκολιών, γ) η προσευχή και η μυστηριακή ζωή, τα οποία παρέχουν την δύναμη εκείνη που κατορθώνει όσα φαίνονται δύσκολα. Το ζευγάρι χρειάζεται να βρίσκει κατά διαστήματα καινούργιους λόγους για τους οποίους θέλει να είναι μαζί, διότι μετά παρέλευση κάποιου χρόνου οι παλιοί λόγοι δεν ισχύουν. Αυτή η ανανέωση της σχέσης απαιτεί νεανικό φρόνημα, όχι επανάπαυση, ζεστασιά και γλυκύτητα, εφευρετικότητα, ειλικρινή και ταπεινό διάλογο.

Θα μπορούσα εδώ να χρησιμοποιήσω ένα παράδειγμα: αυτό που μας τρέφει σε ένα γάμο είναι το περιεχόμενο του αυγού, ενώ ο τύπος (η πράξη) του γάμου είναι το κέλυφος (το τσόφλι). Δεν το τρώμε, αλλά προστατεύει το περιεχόμενο. Ή, με άλλο παράδειγμα: ο έρωτας αποτελεί το προσάναμμα και την φωτιά στο τζάκι, η συγκατοίκηση λειτουργεί σαν τα χοντρά ξύλα που παρέχουν στη ζέστη διάρκεια, και ο γάμος είναι η εστία μέσα στην οποία αυτά συμβαίνουν, ώστε να

προστατεύεται η φωτιά και να απομακρύνεται ο καπνός. Όπως δεν μπορεί να λειτουργήσει τζάκι χωρίς και τα τρία αυτά στοιχεία, έτσι χρειαζόμαστε και τα τρία για επιτυχημένο γάμο.

-Ως πνευματικός πατέρας και ψυχίατρος τί θα συμβουλευάτε ένα νέο που σκέφτεται την συμβίωση;

-Θα του έλεγα ότι πράττει το λάθος πράγμα για τους σωστούς λόγους. Και θα του ζητούσα συγγνώμη εκ μέρους της γενιάς μου που καταντήσαμε τον γάμο αναξιόπιστο. Δηλαδή θα τον διαβεβαίωνα ότι εκτιμώ το κίνητρό του να διασώσει την ζωντανία στο γάμο, αλλά θα του υποδεικνυα ότι αυτό είναι εφικτό μόνο αν βιώσει τον πραγματικό γάμο όπως τον αντιλαμβάνεται η Εκκλησία. Μια Εκκλησία που τονίζει την δυνατότητα και την ανάγκη να παραμείνει το καλό κρασί ως το τέλος, όπως αναφέρει και το ευαγγέλιο του μυστηρίου σχετικά με το θαύμα της Κανα.

Επίσης θα προσπαθούσα να τον βοηθήσω να αντιληφθεί τι σημαίνει «αγωνίζομαι για την σχέση» μέσα στον γάμο, τι σημαίνει «γίνομαι υπεύθυνος», και πως η υπευθυνότητα δεν είναι ασύμβατη με την χαρά. Και ακόμη, θα προσπαθούσα να τον μυήσω στην έννοια του ηρωικού φρονήματος, της τόλμης, της εμπιστοσύνης στον Θεό, της προσωπικής σχέσης μαζί Του, σε όλα εκείνα που μας επιτρέπουν να ξανοιχτούμε στο ταξίδι της ζωής χωρίς επιπολαιότητα και παρορμητικότητα,

αλλά και χωρίς ανασφάλεια.

πηγή: Πρωτ. Βασίλειος Θερμός, «Χρειαζόμαστε την οικογένεια;», εκδ. Αρμός, σ. 101-106

<http://bit.ly/14Ud7FM>